

дитячий християнський журнал

Стежинка

ISSN 2194-3796

1 / 2024

**НА ПОЧАТКУ
СТВОРИВ БОГ
НЕБО ТА ЗЕМЛЮ**

СТІМ ДИВОВИЖНИХ ДНІВ

Вадим Білий

Перший день

Аеропорт Тель-Авіва зустрів Веню та Лію галасом і спекою.

– Не відставайте, – попередила не надто суворо привітна стюардеса і провела їх повз велику чергу перед прикордонним контролем.

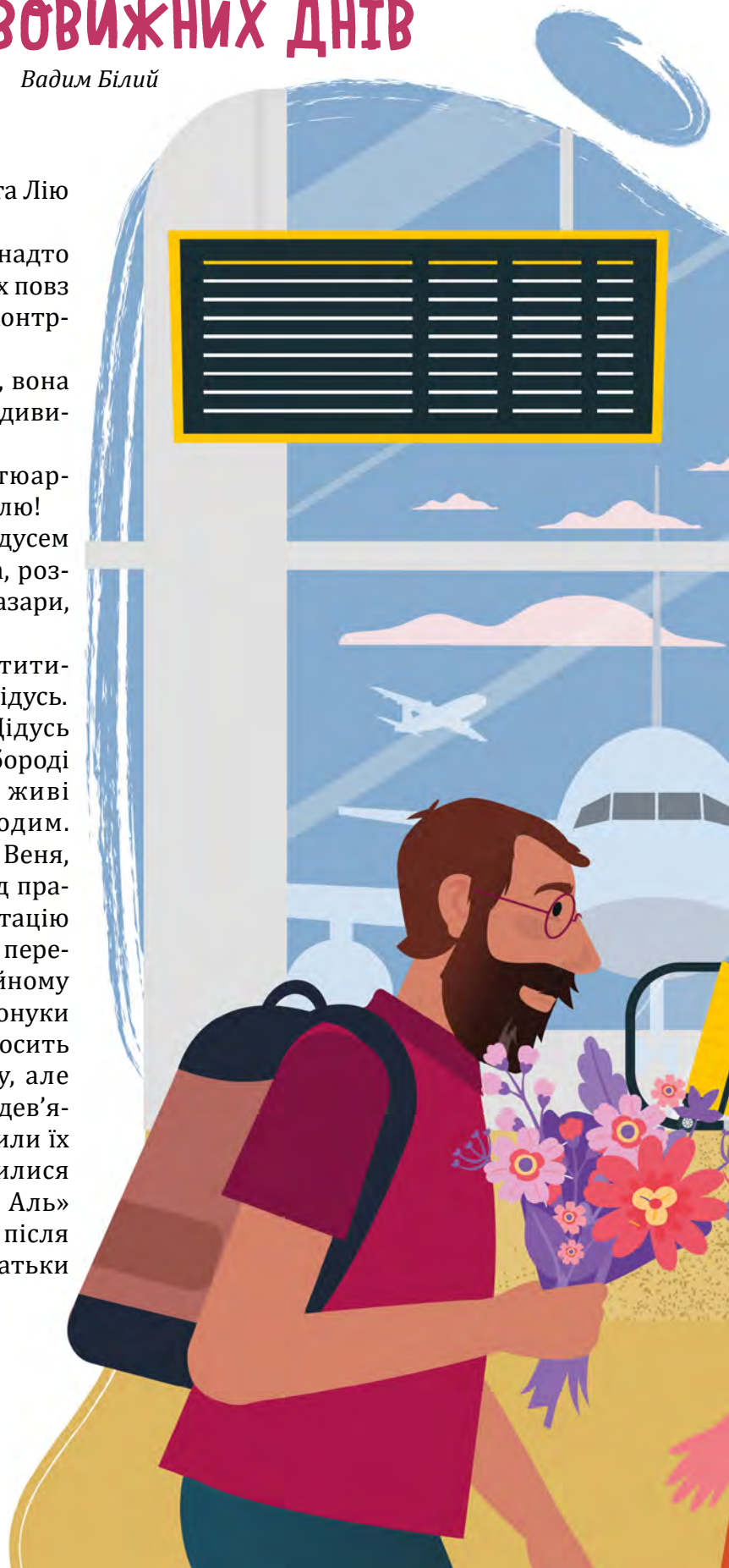
Промовивши кілька слів на івриті, вона повернулася до дітей і наказала їм подивитися в камеру.

– Усе, проходьте, – усміхнулася стюардеса. – Ласкаво просимо на Святу землю!

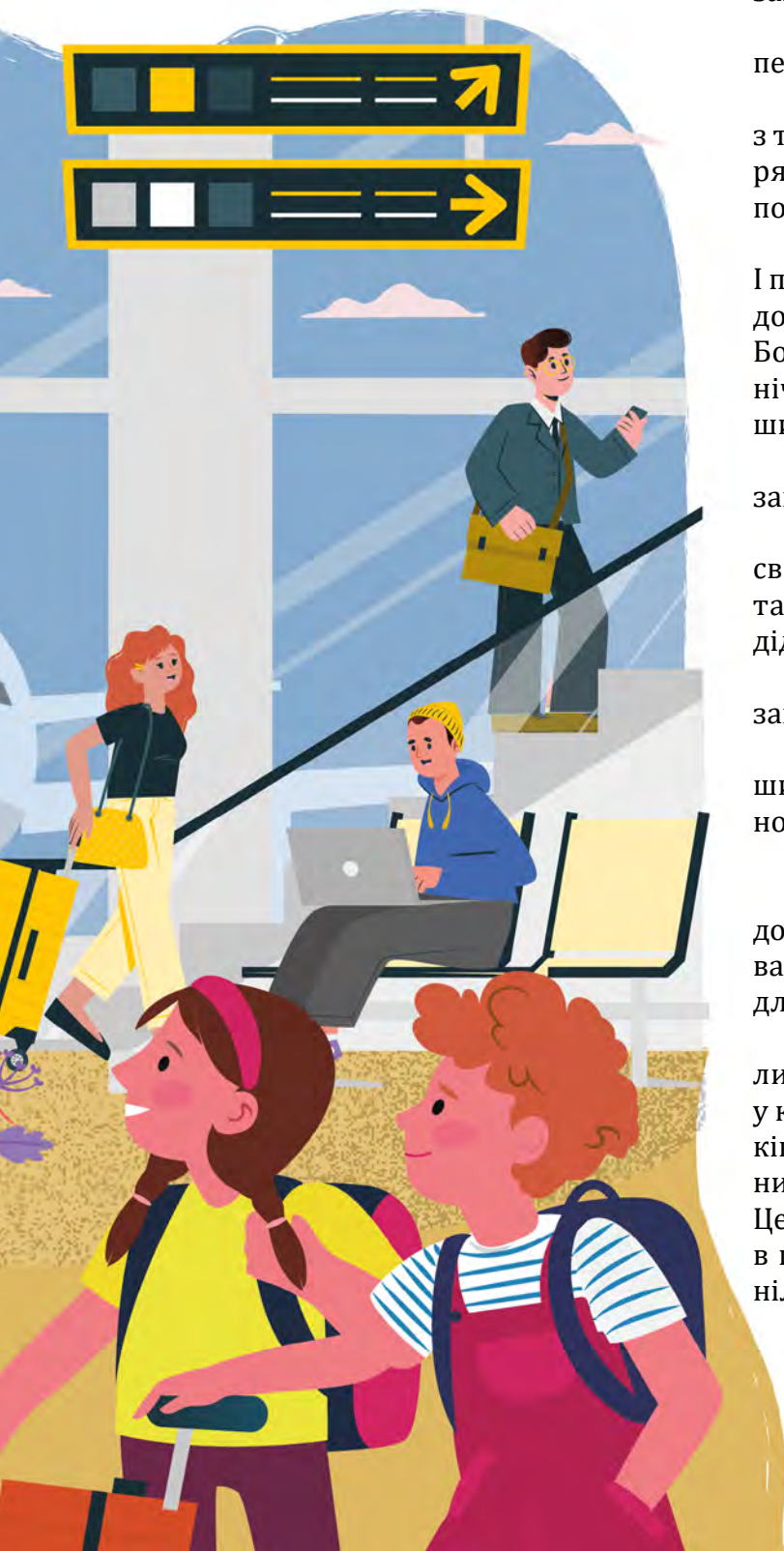
І ось вони вже їдуть у машині з дідусем галасливою вулицею великого міста, розглядаючи будинки, сади, крамниці, базари, що миготять за вікном...

– Вам запаморочиться, якщо крутити-мете так головами, – лагідно сказав дідусь.

Його дуже тішив приїзд онуків. Дідусь на вигляд зовсім не старий. У густій бороді лише декілька сивих пасм. А очі, живі й веселі, робили його навіть молодим. Дідусь Марк Веніянович (своє ім'я Веня, по-дорослому – Венямін, отримав від прадіда), захистивши докторську дисертацію в Єрусалимі, залишився в Ізраїлі, але переїхав до Тель-Авіва викладати в біблійному коледжі. Було це багато років тому, й онуки вперше бачили його наживо. Вони досить часто спілкувалися по відеозв'язку, але особисто ще не зустрічалися. Батьки дев'ятирічних двійнят Вені та Лії відправили їх на тиждень до дідуся, а самі залишилися вдома. Добре, що авіакомпанія «Ель Аль» надавала такі послуги. Веню та Лію після реєстрації й бурхливого прощання батьки передали співробітниці компанії.

– Ось ми і приїхали, – сказав дідусь, звернувши з вулиці до критої арки і в'їжджаючи в напівтемне внутрішнє подвір'я. На той час сонце вже зайшло, і в оточеному високими будинками подвір'ї панували сутінки.

Тримаючи в руках дві невеликі валізи, дідусь піднявся зовнішніми сходами на другий поверх і зник за широкими різьбленими дверима. Веня та Лія поспішили за ним.

– Помийте руки й можете сідати за стіл, – сказав дідусь, дістаючи з духовки запашну запіканку.

Дідусь подякував Богові за безпечний переліт онуків і благословив їжу.

Після вечері Марк Веніамінович узяв з тумбочки велику пошарпану Біблію у шкіряній палітурці, розгорнув її на самому початку і прочитав:

– «І сказав Бог: Нехай буде світло! І постало світло. Побачив Бог світло, бо воно добре, – і відділив Бог світло від темряви. Бог назвав світло днем, а темряву назвав ніччю. І був вечір, і був ранок, – день перший».

– Зрозуміло! А звідки взялася темрява? – запитала допитлива Лія.

– Темрява – це не дещо, а відсутність світла. Тому Бог і створив світло. Темрява там, куди світло не проникає, – пояснив дідусь.

– А що сильніше: темрява чи світло? – замислено запитав Марк.

– Звичайно ж, світло! – сказав, засміявшись, дідусь. – Знаєте, на якій відстані темної ночі видно запалену свічку?

– Ні... – одноголосно відповіли двійнята.

– Вісім кілометрів! Одна маленька свічка долає стільки темряви. Але вам час відпочивати. Завтра ми матимемо достатньо часу для спілкування.

Коли діти, почистивши зуби й помолвившись перед сном, вляглися в ліжечка, у кімнату зайшов дідусь. Він поцілував онуків і побажав їм добраніч. Підійнявши над ними праву руку, він додав щось на івриті. Це було так незвично й побожно, що у Вені в горлі клубок виник, а на очах Лії забриніли сльози.

Далі буде...

ЩО СКАЗАВ ЙОВ?

Розстав слова відповідно до кольорів у клітинках і дізнаєшся, що сказав Йов.

землю

на

над

Північ

нічому

розпростер

порожнечою,

повісив

він

АНТАРКТИДА

Хочеш дізнатися, що тут зашифровано?
Заміни числа на літери та прочитай вірш із Біблії.

М В П С
1 2 3 4

5 6 7 8
Р Г О Б

9 10 11 12
Н Є А Ш

13 14 15 16 17 18 19 20 21
К Д Т У Е Ь И Ц Ч

16, 14, 12, 11 9, 11, 12, 11 7, 17, 15, 13, 14, 10 6, 7, 4, 3, 7, 16, 11.

2, 15, 9 – 9, 11, 12 3, 7, 1, 15, 17, 9, 19, 13 15 7, 8, 7, 5, 7, 9, 21, 18, 20.

ХТО МАЛЮЄ БОЖУ ЛЮБОВ?

Оленко, чи знаєш, що написала нам одна читачка? «Художники журналу так чудово малюють Божу любов, яку Він дарує нам!»

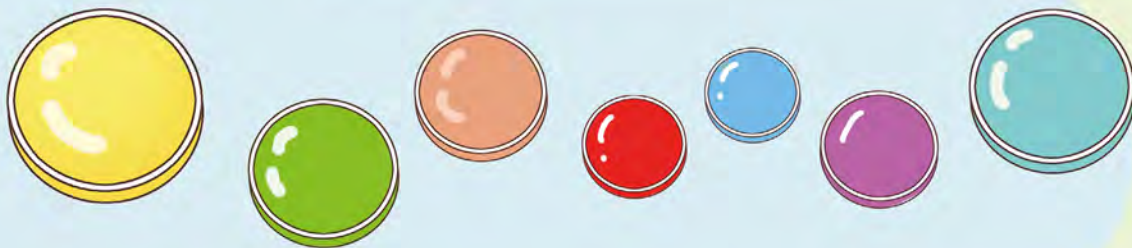
Чудово сказано! А знаєш ти, хто намалював ілюстрації на перших сторінках цього номера?

Поглянь-но, ось візитівка художника!

Мене звать Катерина Правдохіна. Знайомство з журналом почалось іще в дитинстві, коли опублікували мій перший малюнок. Створюю ілюстрації для «СТЕЖИНКИ» вже 8 років. Мене дуже надихає ілюструвати для дітей. Моє найбільше бажання – робити внесок в амбітні проекти, де якість є серцевиною кожного аспекту творчості.

У цьому випуску я намалювала дітей, Лію та Веню, та їхнього дідуся, який розповідає їм про перший день створення світу. А з якою ще важливою темою Біблії знайомить наш журнал? Відгадай слово, зібравши кольорові літери в послідовності, у якій розташовано фарби!

11 СЛІВ

Ельвіра Цорн

Знайди у таблиці заховані по горизонталі та по вертикалі такі слова:

небо
світло
Бог
вечір

вода
день
земля
море

ніч
темрява
ранок

Н	Д	З	П	Е	В	О	Д	А	Т
Е	Р	А	Н	О	К	Т	Е	Т	В
Б	Ш	В	Н	Р	К	Є	Н	Е	Н
О	В	Е	Ч	І	Р	Ч	Ь	И	А
Ч	Г	Р	Ц	В	С	Н	К	В	Л
У	Е	Д	Т	С	З	Е	М	Л	Я
А	Т	Е	М	Р	Я	В	А	И	О
Б	Л	К	О	Я	Н	І	Ч	Ф	Т
О	Ч	Д	Р	У	Т	Т	Ь	К	С
Г	У	П	Е	С	В	І	Т	Л	О

Сила імені

Вальдемар Цорн

Петро й Іван, двоє апостолів, ішли у храм. Там люди зазвичай збиралися на молитву. Підійшовши до воріт храму, які називалися Гарними, вони побачили каліку-жебрака. Цей чоловік від самого народження не міг ходити, тому родичі щоранку виносили його на сходи перед брамою, а ввечері забирали.

Побачив цей чоловік Петра й Івана та вирішив попросити в них милостиню... А ті нічого із собою не мали, щоб подати йому. Але жебрак дивився так благально, що апостоли просто не могли пройти повз нього.

Петро сказав жебракові:

– Не маємо ні золота, ні срібла. Однак те, що маємо, можемо дати тобі: в ім'я Ісуса Христа з Назарета встань і ходи!

Апостол узяв чоловіка за руку й допоміг підвестися зі сходів. І ноги жебрака зміцніли! Він почав ходити і стрибати від радості: йому більше не треба просити милостиню – Ісус його зцілив! Тепер він зможе сам заробляти собі на прожиття.

Петро й Іван увійшли у храм. А зцілений – за ними. Радіє, Бога прославляє. Люди бачили цього чоловіка щодня, як він просив милостиню, тому впізнали його. Дуже всі здивувалися! Зібралося навколо Петра, Івана й цього зціленого безліч народу.

Петро, звичайно ж, почав проповідувати всім про Ісуса:

– Що ви дивуетесь і що дивитесь на нас, ніби ми своєю силою зцілили цього чоловіка? Ісус, від Якого ви відмовилися, коли Понтій Пилат хотів відпустити Його, зцілив цього жебрака. Ісус не залишився у гробниці. Він воскрес! Пам'ятаєте, ще Мойсей казав, що Бог пошле народу Ізраїлю такого самого Пророка, як він, і закликав нас усіх Його слухатися? Так ось, той пророк і є Ісус, наш Спаситель, сила імені Якого зцілила цього чоловіка.

Того дня кілька тисяч людей увірували, що Христос справді Господь і Спаситель. Надвечір у місті було вже близько п'яти тисяч тих, хто повірив в Ісуса.

**Історію про зцілення ти можеш прочитати
в Біблії: Дії апостолів, розділи 3 і 4.**

Як ти вважаєш?

- 1. Кого побачили Петро та Іван біля брами храму?*
- 2. Що сказав Петро жебракові у відповідь на його прохання?*
- 3. Як вплинула на людей проповідь Петра?*

Господь царює! Нехай веселиться земля і радіють численні острови!
 Хмара й морок навколо Нього, праведність і справедливість – основа Його престолу.
 Перед Ним йде вогонь, який пожирає навколо Його ворогів.
 Його блискавки освітлюють Всесвіт, – земля це бачить і здригається.
 Гори, наче віск, тануть від присутності Господа, – від обличчя Господа всієї землі.
 Небеса сповіщають Його справедливість, – всі народи спостерігають Його славу.
 Нехай покриє ганьба всіх, що кланяються божкам, – що вихваляються своїми ідолами. Поклоніться Йому, всі боги!

Чує це Сіон і сповняється радістю, торжествують щодо Твоїх присудів, Господи, Юдейські дочки.

Адже Ти, Господи, – Всевишній над усією землею. Ти надзвичайно піднесений над усіма богами.

Ви, що любите Господа, ненавидьте зло. Він береже життя Своїх праведних і визволить їх з рук нечестивих.

Світло сяє над праведником, – радість – над справедливим серцем.

Радійте, праведні, в Господі, прославляйте Його святе Ім'я!

Скільки слів, які пов'язані з поняттями «радість, веселощі», містить ця сторінка? Запиши їх тут.

.....

ЩО ПРИЄМНО СЕРЦЮ ІСУСА

Олексій Мюллер

Коли я навчався у третьому класі, тато покликав мене допомогти йому на роботі. Мій батько тоді працював інженером і міг дуже точно виміряти територію, де стоїть величезна будівля. Я охоче погодився. Для мене це була добра нагода заробити гроші – я мріяв про велосипед. А ще дуже приємно проводити час із татом.

Пам'ятаю, як під час обідньої перерви ми зайшли в кафе та їли вареники з картоплею. А потім я спритно бігав зі спеціальною лінійкою від одного кута будівлі до іншого, вимірюючи всі доріжки. Працювали ми так протягом тижня. Мені це подобалося, і це тішило мого батька, адже попри вік я допомагав йому як дорослий. Тато дуже пишався мною, хвалив за кмітливість і спритність. Ми виконали роботу якісно та вчасно.

Богові теж дуже приємно, коли ми готові працювати для Його Царства. Це звучить дуже врочисто й голосно, але так воно і є. Бог радіє, коли ми чуємо та реагуємо на Його голос. Бог каже нам через Своє Слово – Біблію. Чи ти чуєш Його?

Іноді ми надто зайняті власними справами: слухаємо гучну музику, граємо довго в комп'ютерні ігри, пізно лягаємо, а потім надто квапимося вранці. Потрібно навчитися чути Божий голос і знаходити час для розмови з Ним. Наприклад, ти можеш просто запитати Його: «Ісусе, що я можу для Тебе зробити?» І Він відповість.

Господь радіє, коли ми виявляємо послух. Пам'ятаєте притчу про двох синів у винограднику? Один сказав: «Піду!» – і не пішов. А другий сказав: «Не хочу!» Але потім, розкаявшись, рушив працювати.

Для Ісуса наші старання мають велике значення. Як радіють мама й тато, коли їхні діти намагаються накрити стіл, витерти пил чи навести лад у дворі! Апостол Іван пише: «Більшої радості не маю від тієї, аби чути, що мої діти живуть у правді» (3 Ів. 1:4). Ходити у правді означає робити те, що хоче Господь. Якщо ми так житимемо, то одного дня на небесах Ісус скаже нам: «Увійди в радість свого пана!»

Ніколи не забуду, що тато на знак подяки за мою допомогу, як і обіцяв, купив мені велосипед. Я обіймав і цілував тата. Здійснилася моя мрія! Моя радість була безмежна. А мій батько тоді радів за мене.

1. А ти вже навчився слухати голос Ісуса Христа?
2. Як ти виконуєш свої обов'язки: старанно чи абияк?
3. Чим ти можеш сьогодні потішити Господа?

Запитання місіонеру

ЧОГО ОКО НЕ БАЧИЛО Й ВУХО НЕ ЧУЛО

Записала Олена Хеттлер

Запитання нашій місіонерці в Центральній Азії Рано Ахматовій ставить 9-річна Аня Сусол з України.

На небі так само, як і на землі? Чи можна там стояти? А їсти?

Як ми читаємо в Біблії? «Чого око не бачило й вухо не чуло і що на серце людині не приходило, – те приготував Бог тим, які люблять Його!» Ми можемо тільки з нашого земного досвіду міркувати: стояти, ходити, лежати, їсти. А якщо написано, що «не бачило око», тож, там є щось неймовірне! Коли Христос воскрес, Він прийшов до учнів у новому тілі, Він з ними їв і пив – отже, можна! Але питання в іншому: Христос явився їм, пройшовши крізь зачинені двері й вікна, і сказав: «Мир вам!» То що це за «нові тіла», для яких немає жодних перешкод? А коли Господь підносився на небо просто на очах учнів? Адже Він у цьому новому тілі здійнявся вгору! Виходить, що тіло набуває якоїсь дивовижної здатності. «Око не бачило й вухо не чуло» – це про наші нові можливості в нових тілах.

Ось зараз увесь світ галасує щодо надтелескопа в космосі. Так-от: у цих нових тілах ми за частки секунди опинимося на інших планетах, нам навіть не треба розглядати їх у телескоп, бо ми просто там будемо й побачимо все, як є.

Апостол Павло – звичайна людина, не ангел, не Христос – пише, що він здіймався до третього неба. А скільки тоді взагалі цих небес? І говорить, що неможливо передати те щастя й ту радість, які він там відчув. Тобто те, що на нас там чекає, – це набагато більше від їжі й пиття.

Наскільки ангели сильні?

Духовний, невидимий світ наповнюють ангели. Ми читаємо в Біблії, що вони сильні, але не такі всемогутні, як Бог. Є Божі ангели світла, і є темні ангели, що відпали від Бога. Але всі вони залежать від Нього. Темним силам дається до певного часу влада, та й то невелика. Пам'ятаєте, як сатана 40 днів спокушав Ісуса Христа в пустелі? А як він спричиняв Йову всілякі страждання, поки Бог не зупинив його?

У Посланні до євреїв написано, що ангели Божі – службові духи, вони допомагають людині, бо Господь наказав їм це. Їх не потрібно про це просити, зазивати їх, вони просто роблять це. Дітки, дорогі! Так, ангели вас люблять, захищають, вони завжди поряд. Але молитися треба тільки Господу Ісусу Христу, Він – найсильніший і відповідає за нас у всьому!

ДИВОВИЖНА ПЛАНЕТА

Віра Герман

ЗЕМЛЯ

Чи знаєш ти, що в Сонячній системі налічується чотири землеподібні планети: Земля, Меркурій, Венера та Марс, але тільки Земля має кисневу атмосферу й тільки на Землі є життя?

Чи знаєш ти, що середній діаметр Землі становить приблизно 12742 км, а щоб об'їхати Землю навколо, потрібно подолати 40000 км?

Чи знаєш ти, що п'ять континентів і численні острови займають близько 30% поверхні нашої планети, решта належить Світовому океану, тобто океанам, морям і річкам?

Чи знаєш ти, що найвища точка Землі – це гора Еверест, або Джомолунгма, заввишки 8848 м над рівнем моря, а найглибша – Маріанська западина, близько 11 км під рівнем моря? Еверест розташований у Гімалаях, а Маріанська западина – у західній частині Тихого океану.

Чи знаєш ти, що Земля складається з кори та металевого ядра? Земна кора – це тверді силікатні оболонки, які під континентами зазвичай мають товщину 35–45 км, у горах – до 70 км. Під океанами її товщина становить 5–10 км. Ядро Землі поділяється на тверде й м'яке. Внутрішня частина металевого ядра тверда, а зовнішня – рідка. Саме звідси викидається лава під час виверження вулканів.

Чи знаєш ти, що Земля обертається навколо Сонця зі швидкістю 107826 км/год і робить повний оберт за рік? А один раз на добу вона обертається навколо власної осі. І оскільки різні частини Землі Сонце висвітлює в різний час, тому ми маємо день і ніч. А створено все це за словом Бога, Який сказав – і так сталося. У Біблії ми читаємо, що Бог повісив землю на нічому.

ДНІ ТВОРІННЯ

Юлія Ільчук

Пригадай, як Господь творив цей світ.
Під кожним малюнком напиши номер дня,
коли відбувалися ці події.

ДЕНЬ
СПОКОЮ

__ ДЕНЬ

__ ДЕНЬ

__ ДЕНЬ

__ ДЕНЬ

__ ДЕНЬ

__ ДЕНЬ

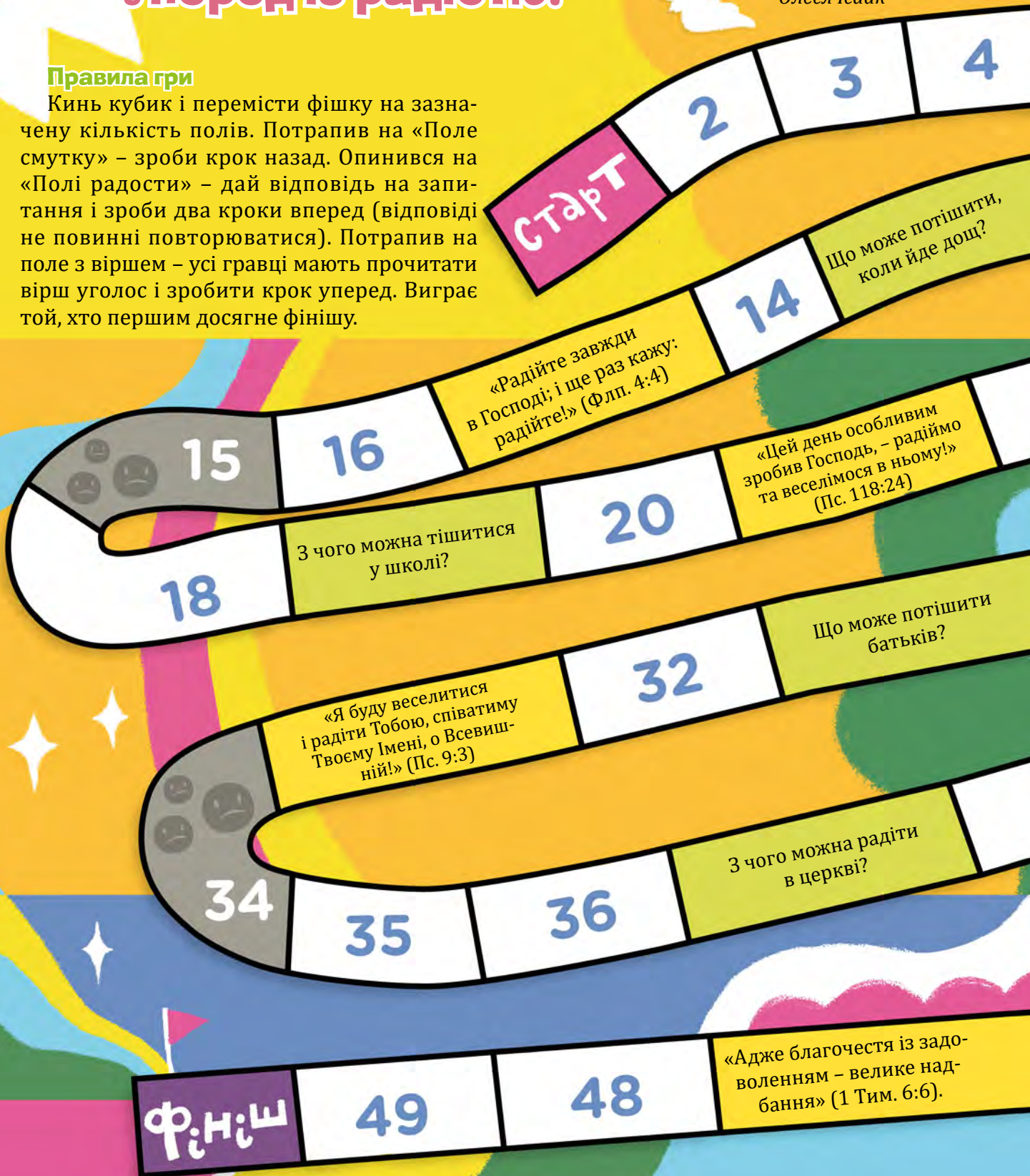
__ ДЕНЬ

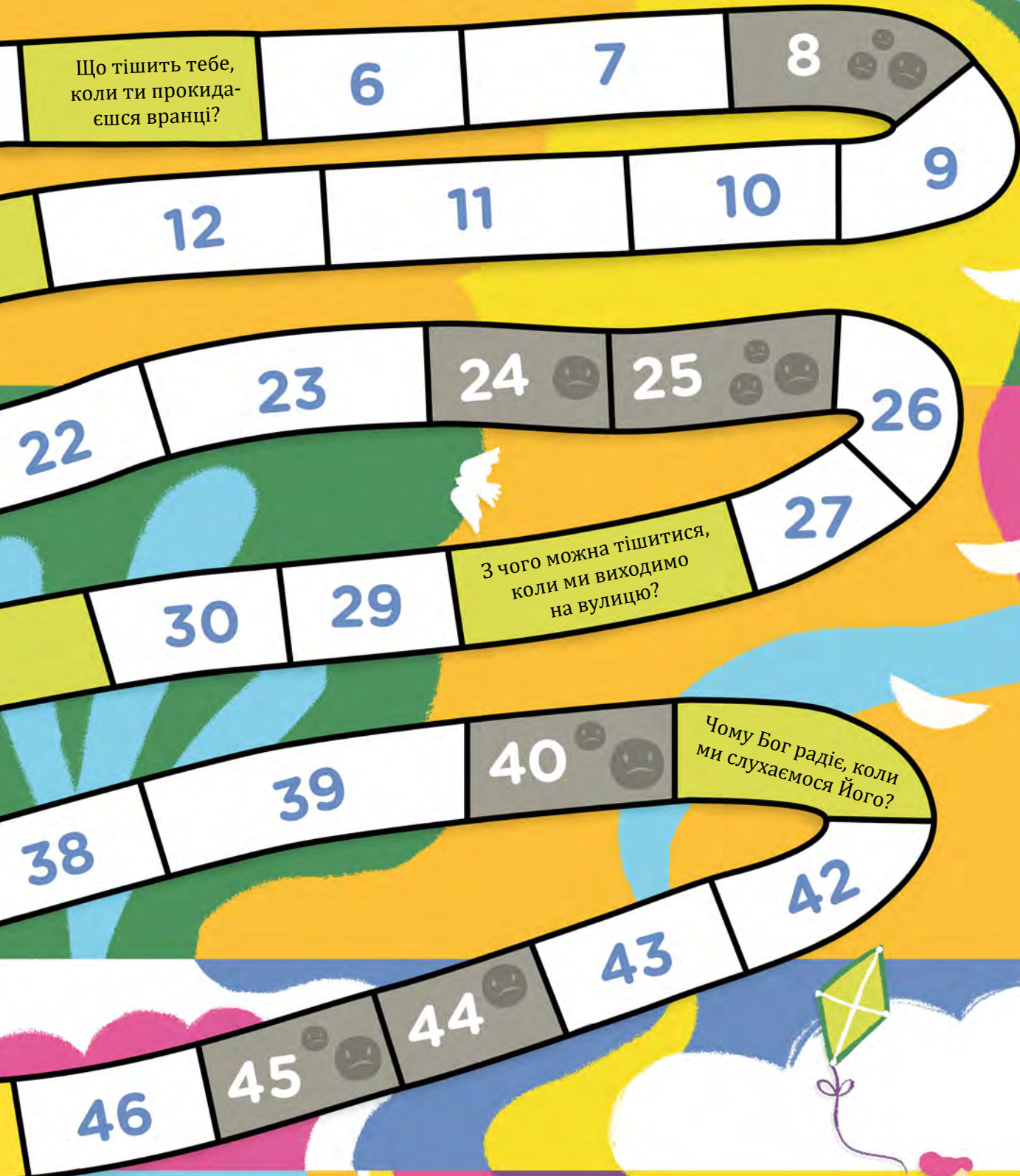
Уперед із радістю!

Олеся Ісаак

Правила гри

Кинь кубик і перемісти фішку на зазначену кількість полів. Потрапив на «Поле смутку» – зроби крок назад. Опинився на «Полі радості» – дай відповідь на запитання і зроби два кроки вперед (відповіді не повинні повторюватися). Потрапив на поле з віршем – усі гравці мають прочитати вірш уголос і зробити крок уперед. Виграє той, хто першим досягне фінішу.

Що тішить тебе,
коли ти прокида-
єшся вранці?

6

7

8

12

11

10

9

23

24

25

26

22

З чого можна тішитися,
коли ми виходимо
на вулицю?

27

30

29

39

40

Чому Бог радіє, коли
ми слухаємося Його?

38

42

43

44

46

45

СНІГОВИЙ БУДИНОК

Олена Єрмолова

Зібралися одного разу на узліссі Зайчєня, Білчєня, Ведмедик і Мишеня й почали міркувати: чим би зайнятися?

- Пограймо у квача, - запропонувало Білчєня.
- Учора грали.
- Ходімо стрімголов з гірки спускатися, - пискнуло Мишеня.
- Не хочемо.
- Може, зліпимо сніговий будинок? - запропонувало Зайчєня.
- А що ми робитимемо в ньому?
- Житимемо! Гостей прийматимемо! Свята різні будемо влаштовувати!
- Чудово! - одногосно погодилися Мишеня та Білчєня.
- Я не хочу зводити будинок. Це не цікаво. Краще поборсаймося, - прогарчав Ведмедик і штовхнув Мишеня.
- Ой, боляче! - ображено запищало воно..
- Ми не хочемо борсатися, - заступилося за друга Білчєня. - Ми будуватимемо будинок.

– Нічого у вас без мене не вийде. Ви маленькі, а я великий і сильний. Я вам не допомагатиму, – сказав Ведмедик і почовгав у ліс.

А звірі стали до справи. Зайчєня з Білчєням зі снігу зводили стіни, Мишеня їх вирівнювало. Весело йшла в них робота. Незабаром й інші звірятка почали допомагати малюкам. Лосєня позгортало важкі снігові грудки, Дятел прорубав у будиночку віконця, Сороки зробили дах, а веселі Лисєнята зліпили великий стіл і лавки. Потім звірі принесли ласощі: сушені ягоди та гриби, смачні зернята й горіхи – і влаштували свято.

Раптом Зайчєня сказало:

– Покличмо Ведмедика. Йому одному, мабуть, дуже сумно.

– А я вже тут, – тихо озвався той.

Він стояв осторонь і скося поглядав на друзів.

– Моя матуся передала вам меду. Вибачте мені, будь ласка, я більше так не буду.

– Іди до нас, – пропищало Мишеня. – Ми на тебе не сердимося.

І звірі продовжили веселитися. Вони співали, сміялися, грали в сніжки і стрибали через голову. Усім було дуже радісно й добре.

#ДобреЧитогано

Привіт, любий друже!
Ми разом зі Стежинкою ви-
рушаємо в похід.
Це будуть неза-
бутні моменти!

СМАРТФОН

Ти помітив, що в цьому но-
мері ми багато говоримо про
радість? А що тебе радує?
Наприклад, ти сильно хворів
і Бог послав тобі одужання. Чи
радів би ти, як той кульгавий,
який отримав зцілення? Або ж
посварився з другом, а потім по-
мирився. Чи був би радий надалі
дружити і грати разом? Або уяви,
що тобі на день народження бать-
ки подарували смартфон, про
який давно мріяв... Оце радість,
правда?

Ми зробимо кіль-
ка зупинок, щоб кра-
ще й більше дізнати-
ся про дуже знайомі
всім речі та явища.
То що, рушаймо?

Петрику! Ось і місце для
зупинки! Стежинко, ве-
ди нас туди! Перша на-
ша зупинка називається
«Радість». Ох, як тут гар-
но!.. Усе, що нас оточує,
у малиново-жовто-зеле-
ному кольорі, аж радісно стає!
Ой, поглянь, нас зустрічає саме
такого кольору Смартфончик –
працівник цієї станції.

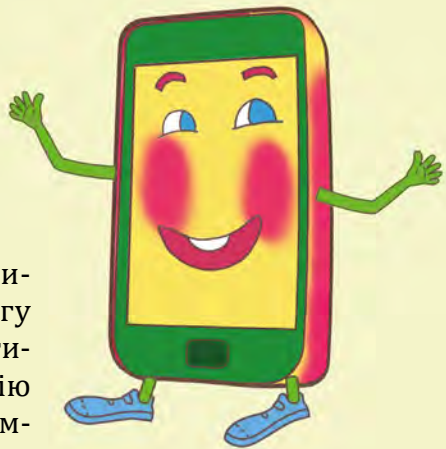

Дослідімо його разом! Go!

Як ти знаєш, різні речі в нашому житті
можуть бути корисними чи завдавати шко-
ди. Чим корисний смартфон?

✓ Ти можеш будь-коли по-
дзвонити своїм батькам, друзям!
Круто, правда? Коли ти дале-
ко-далеко від них, вони можуть
сказати тобі щось приємне, ве-
селе, повідомити новини чи про-
сто побалакати про аби що!

✓ Ти можеш отримати важли-
ву інформацію: номери, допомогу
в розв'язанні прикладів, подивити-
ся, котра година, почитати Біблію
й інші книжки, отримати повідом-
лення, переглянути в соцмережах,
як живуть інші люди :)

✓ Ти можеш зберегти
найкращі моменти з тво-
го життя на фото, згада-
ти, де ти був і що робив
рік тому!

**Оце помічник!
Який молодець!**

Ой, але щось він сміється з нас, може у нас зіпсувалися зачіски чи ми чогось ще не знаємо? Поглянь-но – він забирає найдорожче, що ми маємо... Час... Часе, почекай, не тікай!!!

❌ Смартфон не такий уже й нешкідливий – діти проводять у ньому надто багато часу й замість допомоги рідним і навчання віддають йому всю свою увагу! Це дуже небезпечно! Так можна втратити навіть близьких друзів! І припинити спілкуватися з Богом!

❌ Та-а-ак... Тож смартфон краде радість! Коли людина стежить за чужим життям у соцмережах, то замість радості може з'явитися заздрість.

❌ Ох, смартфон оселився в моїй пам'яті – через нього я не можу запам'ятати номер мами чи тата, а ще всю інформацію зберігаю в ньому, і нічого не запам'ятовую...

❌ Ай-яй-яй... А його ігри повністю змінюють наші емоції, ми стаємо агресивними, примхливими й зовсім забуваємо про свої обов'язки...

А як Бог дивиться на те, скільки часу ти проводиш у телефоні? Як ти вважаєш, мати смартфон – це добре чи погано?

На станції «Радість» ми дізналися, що її працівник Смартфончик може вкрати всі кольори радості і привласнити їх собі. А це вже гріх... Але є й хороша новина: якщо його контролювати, то станція буде гарною, доглянутою, і наша радість залишиться з нами!

Якщо тобі складно вчасно відкласти телефон або дивишся, читаєш у ньому щось погане, ображаєш когось у повідомленнях, то:

- 💡 у молитві попроси Бога допомогти тобі контролювати себе;
- 💡 попроси батьків контролювати тебе, наприклад, установити в налаштуваннях норми користування телефоном;
- 💡 видали програми, які забирають у тебе багато часу або сіють у серці страх, тривогу, злість;
- 💡 не бери смартфон у школу, церкву, у гості, щоб не відволікатися на нього й жити реальним життям.

Як ти вважаєш, чи є ще якась користь або шкода для дітей від смартфона? Якщо хочеш поділитися своєю думкою з Оленкою й Петриком, пиши нам.

Бог у житті видатних людей: Радамель Фалькао

Привіт, любі читачі! Хочу розповісти вам історію про те, як Бог мене зцілив.

Я народився в напручуд гарній країні, де панує вічне літо та яка посідає третє місце у світі з виробництва кави. Любов до футболу перейшла мені від мого тата. А любов до Бога – від мами.

Мені дуже подобалися мамині маленькі історії на ніч, у яких вона розповідала про Ісуса. А татові підказки у футболі допомогли мені стати відомим на весь світ футболістом.

Я – Радамель Фалькао. Можливо, ти ніколи не чув про мене, але команди, в яких я грав, тобі знайомі: «Порту», «Монако», «Манчестер Юнайтед» і «Челсі», а також деякі інші.

Бог мене щедро обдарував. Я з дитинства ходжу в церкву й намагаюся служити Йому. Я вважаю, що можу вчинити багато доброго для людей, тож частину зароблених грошей моя сім'я віддає тим, хто їх дуже потребує.

Якось у моє життя прийшла біда...

Коли я готувався взяти участь у чемпіонаті світу у 2014 році, під час матчу за Кубок Франції мені сильно пошкодили коліно.

«Мрія мого життя, чемпіонат світу, почнеться вже за 5 місяців! – переймався я. – О Боже, допоможи!»

Я до останнього вірив, що Бог мене зцілить, і я таки гратиму на чемпіонаті.

Час минав, я поспішав, рано вийшов на поле й не зміг нормально грати. На чемпіонат світу я так і не поїхав.

Це мене дуже засмутило. Багато хто глузував з мене. Два круті футбольні клуби – «Манчестер Юнайтед» і «Челсі» – чекали від мене супергри, але моє коліно не було спроможне грати на повну силу. І від мене відмовилися.

Я почувався кепськи, адже не хотів прощатися з футболем. І постійно молився зі своїм другом. І Бог мені допоміг! Я відчув радість зцілення!

Після відновлення коліна я за рік у 17 матчах у складі «Монако» забив 14 голів, а потім ще 2 в Лізі чемпіонів. Дехто навіть казав: «Тигр-бомбардир знову з нами!»

Я знаю, що Бог великий, і хоч іноді ти проходиш через невдачі, віра в Нього допомагає досягати успіху!

А тепер, якщо виконаєш завдання, ти дізнаєшся про мене ще дещо.

Як називається моя Батьківщина?

А – 15	Г – 11	Б – 20	І – 7	К – 14
Ж – 21	Ө – 19	Н – 35	Л – 3	Р – 49
У – 2	Ч – 9	Я – 24	Ш – 32	М – 17
Т – 5				

$10 + 4 =$	___	☐
$21 - 2 =$	___	☐
$11 - 8 =$	___	☐
$15 - 13 =$	___	☐
$13 + 4 =$	___	☐
$12 + 8 =$	___	☐
$13 - 6 =$	___	☐
$17 + 7 =$	___	☐

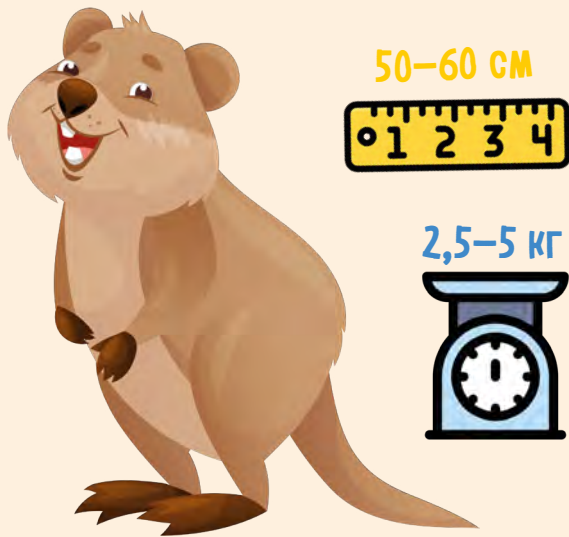
Коли я забиваю гол, то знімаю форму й демонструю всім футболку з надписом. Що там написано? Збери всі зірочки і прочитай.

З Р І Й Т С У Ї Ч С Ю Ф М П Л В Т Ф И
Р М Н Д І К У Р Л О Ж Л К Б В И Т Н Ш Е
Г Ь Л Ц У В Д А Е Ч Х Ш К О З Д К И Р Н

УСМІШКА У ВЕСЬ РОТ

Я – звірятко, яке любить усміхатися. Не віриш? Варто тільки подивитися на мене, і ти одразу погодишся. Мене та моїх родичів навіть часто згадують як найщасливіших тварин у світі. Річ у тім, що, коли я припиняю жувати, мої щелепні м'язи розслабляються й розтягують рот у привабливу усмішку. Тому я й маю такий милий і привітний вигляд. З такою оригінальною формою мордочки мене створив Творець. Та й мої круглі відстовбурчені вуха, невелика голова, чорні очі-гудзики й кирпатий ніс також приваблюють людей, які люблять зі мною фотографуватися.

Розміром я з велику домашню кішку. Довжина мого тулуба приблизно 50–60 см, хвоста – близько 30 см, вага – від 2,5 до 5 кг. Передні лапи маю короткі, ними я беру й утримую їжу. А задні лапи – довгі та потужні. Завдяки їм я можу стрибати, досягаючи за потреби швидкості до 50 км/год. Одягнена я в шубку з грубого хутра сіро-брунатного кольору.

Я травоїдна тварина. Харчуюся переважно на землі, але заради соковитих молодих пагонів можу видертися до півтора метра вгору на дерево. Допомагають мені в цьому гострі пазури на лапах.

Ми живемо на невеликих островах навколо Австралії, де немає хижаків. В Австралії нас можна зустріти лише на південному заході країни, де немає лисиць і кішок. Це наші вороги.

Я належу до дрібних сумчастих тварин. І моє дитинча, яке народжується голеньким і важить усього один грам, одразу перебирається в мою надійну сумку. У ній воно проводить перші шість місяців, вигодовується молоком із сосків і зростає. Потім воно іноді залишає мою теплу сумку, але при небезпеці та для харчування знову повертається до неї. Так малюк проводить ще два місяці. І лише після цього він починає самостійне життя.

Ми дружні і привітні між собою, ніколи не битимемося через їжу чи партнера. Ведемо переважно нічний спосіб життя, а вдень відпочиваємо в тінистих місцях. Але на острові Роттнест ми і вдень буваємо трохи активними, там нас і фотографують туристи.

Ну от, начебто все основне я про себе розповіла. Залишається лише сказати, як мене звать. Я – квока, або короткохвостий кенгуру (*Setonix brachyurus*).

Подивися коротке відео про мене, а в кінці знайдеш посилання на великий випуск про інших цікавих тварин Австралії.

ДАР ДЛЯ ГОСПОДА

Вероніка Ашурко

– Матусю, що я можу зробити для Господа? Чим я можу Йому послужити? – якось стурбовано поцікавилася Марійка. – Я ж ще маленька й зовсім нічого не вмію робити.

Сказавши це, дівчинка задумливо похилила голівку і притулилася до маминого плеча.

– Зовсім нічого? – перепитала мама.

– Так, – упевнено відповіла мала. – Ти ось, наприклад, проводиш уроки недільної школи, співаєш на служінні, пісеньки складаєш... А я нічого не можу: ні прати, ні навіть готувати.

– Знаєш, любя, ти не одна так вважаєш. Такі думки за всіх часів відвідували малюків у різних містах і країнах. Сьогодні ввечері я розповім історію про одну маленьку дівчинку.

Ох, як довго тягнеться час, коли чекаєш на щось цікаве! Скоріше б вечір! Мама завжди збирає дітлахів разом, розповідає захопливі історії та читає Біблію.

Ну от і настав вечір. Зуби почищено, дітлахи в «сонній уніформі» – так жартома мама називає їхні піжами.

– Що ж я хотіла вам розповісти? – хитро примруживши очі, спитала мама.

– Історію про маленьку дівчинку! – випалила Марійка.

Вероніка з Данилком здивовано подивилися на сестру: «Звідки це вона знає?»

– Абсолютно правильно! Я рада, що ви в мене такі уважні! Та-ак... саме про одну маленьку дівчинку я й хотіла розповісти, – задумливо протягла мама й радо помітила, як засяяли очі Марійки.

– Ця дівчинка жила в зовсім непримітному місті на півночі Англії. Звали її Марта. Малій було всього п'ять рочків, вона не мала братиків і сестричок, як ви. Її не було кому навчити літер, тому читати книжки вона не могла. Мама дівчинки цілими днями працювала, щоб прогодувати й одягнути доньку. Єдиною, з ким Марта могла розділити свої нудні будні, була старенька прабабуся. Але жіночка дуже погано чула й не могла бути для неї співрозмовницею. Усе це робило одноманітне життя Марти ще більш нудним і тужливим.

КОЛЬОРОВІ КАМІНЦІ

Марія Сухорукова

Хочеш зробити такі самі камінці, як у Марти? Для цього тобі знадобиться пласке каміння, яке можна знайти на березі річки або іншої водойми. А якщо поряд немає річки, то пошукай у парках і скверах.

Єдиною втіхою для дівчинки було малювання. Малювала вона багато.

Спочатку для цього заняття їй стали в пригоді мамині альбоми, але потім папір закінчився, і в хід пішло все, що потрапляло під руку: клаптики газет, коробочки з-під печива й навіть маленькі пласкі камінці, які Марта збирала під час своїх прогулянок.

Щоранку дівчинка цілувала маму в щоку, проводжала її на роботу, а потім діставала зі своєї схованки чергове «полотно» для розпису. Цього разу ним виявився камінчик у формі серця.

– Який ти гарненький! – прошепотіла дівчинка, милуючись ним. – Я намалюю на тобі РАДІСТЬ!

Дівчинка взяла рожевий олівець і почала розмальовувати. Не минуло й пів години, як на столі красувався новий шедевр.

Поспіхом поснідавши з бабусенькою, як Марта лагідно називала прабабусю, дівчинка підбігла до столу і згребла у сумочку свої «скарби». Це були її камінчики з малюнками.

– Сьогодні ми з вами вирушимо в мандрівку! Я відправлю вас у різні цікаві місця, – вигукнула Марта й поплескала долонькою по сумочці, де, тихо причаївшись, лежали її камінчики.

Як завжди, перестрибуючи через сходинки, вона спустилася на перший поверх, де на неї вже чекала подруга Лаура з мамою, і крикнула на ходу бабусі:

– Я недалеко, бабусенько, чекай мене на обід!

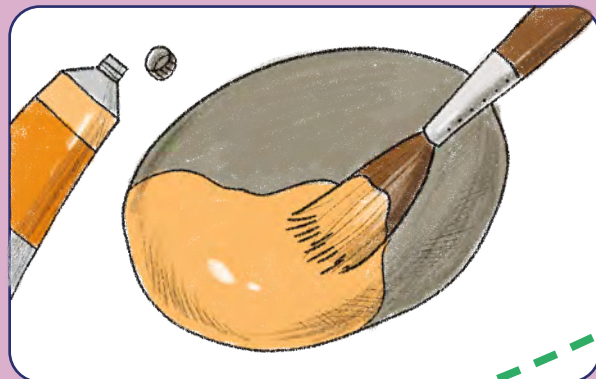
Просто біля будинку Марти був сквер, усі стежки якого вони з Лаурою вже вздовж і поперек витоптали своїми маленькими ніжками. Ось і тепер вони швидко крокували звичним маршрутом. Однак сьогодні він здався Марті особливо захопливим, адже вона мала відправити в подорож цілу жменю своїх «підопічних»!

Ласкаво прощобетавши щось, дівчинка клала на алеях скверу свої камінчики малюнками вгору. Ось і останній мандрівник вирушив у подорож...

– Я сумуватиму за вами! – прошепотіла мала й на прощання помахала камінчикам рукою.

Як перетворити ці камінчики на справжні шедеври? Спершу треба покрити їх гуашшю.

2

За захопливим заняттям час обіду настав як ніколи скоро, і дівчинка, натхненна мріями про мандрівки та пригоди, попрощавшись із Лаурою та її мамою, побігла додому.

Мрії Марти здійснилися – її камінці і справді стали мандрівниками. Яскраві малюнки приваблювали перехожих. Дехто підіймав камінці й милувався ними. Після важкого трудового дня яскравий малюнок на тлі сірого асфальту тишив око.

По одній із таких стежок ішов чоловік з дуже сумними очима. Останнім часом він рідко зводив погляд, смуток стискав його серце. Несподівано його погляд зупинився на яскравому камінчику під назвою «Радість». Від цієї несподіваної знахідки його обличчя просвітліло. Чоловік нахилився й поклав собі на долоню скарб Марти.

– Я віднесу тебе синочку! Принеси йому радість!

Після цих слів камінчик опинився у глибокій кишені перехожого. Удома сумного чоловіка зустріла не менш сумна жінка.

– Як Джонні? – стурбовано запитав чоловік.

– Він увесь горить, лихоманка не залишає його. Я не знаю, що й робити... Я молюся, але, здається, немає жодної відповіді, – по щоках матері потекли сльози.

– Люба, Господь чує наші молитви. Відповідь обов'язково буде, треба тільки почекати... Терпіння має бути досконалим, – ніжно усміхнувшись, сказав батько й ніжно зазирнув у вічі дружині. – Джонні спить?

– Так, можеш тихенько відвідати, – прошепотіла мати.

Батько навшпиньки пробрався в кімнату малюка. За тиждень хлопчик помітно схуд, і тільки хворобливий рум'янець пожвавлював його бліде обличчя. Тато дістав з кишені камінчик і поклав Джонні в долоню. «Нехай він принесе тобі радість», – подумав батько і так само тихо, як увійшов, вислизнув з кімнати.

Тепер кольоровими олівцями чи крейдою намалюй на камінчиках візерунки. Наприклад, небо із сонечком чи галявину з квітами та вівцями. Якщо уважно подивитися на камінці, можна помітити, що деякі мають гарну форму. Можливо, ти знайдеш камінчик-серце, намалюй на ньому візерунок із сердечок.

3

Тут мамин голос затих, і малюки засовалися.

– А що ж було потім, матусечко? – першою озвалася Марійка.

– А потім малюк Джонні прокинувся, знайшов у своїй долоні маленький подарунок, і його справді охопила радість. Наступного дня Джонні покращало, а за тиждень він із татом вийшов на прогулянку в той самий парк, де зазвичай гуляла Марта. Там діти зустрілися й потоваришували.

– Як добре, що Марта не побоялася відправити свої камінці в подорож! – вигукнула Марійка.

– Так, саме так і написано в Біблії: «Пускай свій хліб на пливучу воду, бо навіть через багато днів ти його знайдеш». Маленька Марта поділилася тим, що вона вміла, – її дар малювати приніс радість хворому хлопчику й допоміг йому здолати хворобу. Це і було відповіддю на молитви його батьків про зцілення дитини.

– А я думала, що ліки допомагають нам перемогти хвороби, – тихо промовила Вероніка.

– Так, звісно, і ліки теж... Господь має різні способи для зцілення... Він зцілює нас Словом Своїм, а іноді це може бути навіть пісенька чи малюнок. Ось так просто Він робить.

– Так, я пам'ятаю, ти казала – Бог у простоті! – весело проспівала Вероніка.

А Марійка, яка задумливо сиділа поряд з мамою, підстрибнула на місці й вигукнула:

– Тепер я знаю! Я також можу служити Господу! Я принесу Йому те маленьке, що в мене вже зараз виходить, і нехай Він використає це!

– Так-так... Пам'ятаєте пісеньку? – і мама заспівала:

П'ять хлібин і дві рибки приніс хлопчик Господу.

Він не знав, що з цим зробить Христос.

Те маленьке, що маєш, віддай Господу!

Він зростить із надлишком чудовий урожай!

Зверху малюнка напиши на камінцях слова: ЩАСТЯ, РАДІСТЬ, БОГ Є ЛЮБОВ.

Твоя фантазія неодмінно допоможе зробити багато таких кольорових подарунків!

4

3 ПОШТИ «СТЕЖИНКИ»

Улюблена героїня: Естер
Чому саме вона: Бо вона була сміливою, відважною і думала не тільки за себе.
Як я можу наслідувати її у своєму сьогодні: Дивлячись на Естер, я можу бути сміливою, піклуватися про інших.

Юлія, 9 років

«Савл по дорозі в Дамаск», Ліза, 12 років

«Створення світу» Катя, 8 років

Улюблені герої: Шедрах, Мешах та Авед-Него
Чому саме вони: Бо вони не злякалися розпаленої печі й не порушили Божий закон.
Як я можу наслідувати їх у своєму сьогодні: Не порушувати Божі Заповіді.

Ніка, 8 років

Християнський журнал
для дітей молодшого та середнього
шкільного віку

Виходить шість разів на рік.

Видається на добровільні пожертвування.

Тираж 20000 прим.

Засновник
РО «УМТ "СВІТЛО НА СХОДІ"»

СВІТЛО НА СХОДІ

Головний редактор: Вальдемар Цорн

Відповідальна редакторка: Анна Назаренко
Редколегія: Олена Хеттлер, Ельвіра Цорн,
Ганна Мікусевич, Олена Зенченко, Ірина Савченко, Людмила
Редькіна (переклад творчих завдань із російської)

Журнал зареєстровано в Міністерстві юстиції України.
Свідоцтво про державну реєстрацію:
серія КВ, № 23368-13208ПР від 24.05.2018.

Підписний індекс 06597

Адреса редакції в Україні:
РО «УМТ "СВІТЛО НА СХОДІ"», вул. Хорольська, 30, м. Київ,
Україна, 02090.
Телефон: (44) 296-86-39; факс: (44) 296-87-73;
e-mail: info@sns.org.ua

Адреса редакції в Німеччині:
LICHT IM OSTEN, Postfach 1340, 70809 Korntal, GERMANY.
Телефон: +49 711 839908-23; факс: +49 711 839908-4;
e-mail: tropinka@lio.org
Instagram: tropinka_de

Адреса представництва у США:
USA, LIGHT IN THE EAST, P.O. Box 185, Orangevale, CA 95662
Tel.: +1 (916) 3483388, e-mail: liteusa@lio.org

**Оформити підписку на журнал, надіслати листи
й матеріали можна за будь-якою з наведених адрес.**

Пожертвування можна надіслати на адресу:
РО «УМТ "СВІТЛО НА СХОДІ"»,
р/р UA383052990000026006000117462
АТ КБ «Приватбанк» м. Києва,
Код ЄДРПОУ / ІНН: 14300272.

У призначенні платежу зазначити:
«Пожертвування на журнал "Стежинка"», ПІБ, адресу
й номер телефону отримувача журналу.

Пожертвування із західних країн можна надіслати
чеками на адресу редакції у Німеччині або переказами
на банківський рахунок:
IBAN DE07604500500009916425
SWIFT/BIC SOLADES1LBG
Kreissparkasse Ludwigsburg

Номер підписано до друку 28.11.2023.

Надруковано ТОВ «Новий друк»,
вул. Магнітогорська, 1, м. Київ, Україна, 02660.

Обкладинка. Іл. Катерина Правдохіна

Стор. 5. Фото © Катерина Правдохіна
Стор. 24–25. Фото © Damian Lugowski, © Jakub Maculewicz/
shutterstock.com; © Tianlei Sun, © Christine Mendoza/
unsplash.com

Комп'ютерна верстка: Ганна Мікусевич

Цитати Священного Писання наведено з Біблії в перекладі
Р. Турконяка.

© «СВІТЛО НА СХОДІ», 2024.
ISSN 2194-3796

YouTube **stezhynka**

www.sns.org.ua Instagram **stezhynka_ua**

stezh.com

«Господь мене оберігає»,
Еріка, 7 років

Улюблений герой:

Даниїл
Чому саме він: Бо він
не злякався ями з левами
й далі продовжував
молитися до Бога, як
і раніше.

**Як я можу наслідувати
його у своєму сього-
денні:** Брати приклад
з Даниїла й більше дові-
ряти Богу.

Юрій, 10 років

Стор. 4. «Він розпростер Північ над порожнечою, повісив землю на нічому»
(Йов, 26:7).

Стор. 5. «Душа наша очікує Господа. Він – наш помічник і оборонець»
(Пс. 33:20).

Стор. 6. Радість.

Стор. 7.

Н				В	О	Д	А		
Е	Р	А	Н	О	К	Е			
Б							Н		
О	В	Е	Ч	І	Р	Ь			
					З	Е	М	Л	Я
			Т	Е	М	Р	Я	В	А
Б			О	Н	І	Ч			
О			Р						
Г			Е	С	В	І	Т	Л	О

Стор. 10. Шість слів (веселиться – 1; радіють – 1; радість – 2;
торжествують – 1; радійте – 1).

Стор. 15. Небо – 2-й день; риби та птахи – 5-й день; трави, дерева – 3-й день;
Сонце, Місяць, зорі – 4-й день; день і ніч – 1-й день; земні звірі
й людина – 6-й день; день спокою – 7-й день.

Стор. 23. Колумбія. З Ісусом ти ніколи не будеш один.

Стор. 32. 1. Яків. 2. Варнава. 3. Амос. 4. Саул. 5. Лука. 6. Авесалом. 7. Марк.
8. Каїн. 9. Нафанаїл. 10. Лаван. 11. Ной.

Равлик з іменами

Запиши імена біблійних персонажів у клітинки відповідно до нумерації. Остання літера кожного імені є першою літерою наступного імені.

1. Чоловік Рахилі (Бут. 46:19).
2. Співробітник апостола Павла в Антіохії (Дії, 15:35).
3. Автор пророчої книги Старого Заповіту, пастух.
4. Перший ізраїльський цар (1 Сам. 9:15–17).
5. Автор третього Євангелія.
6. Син царя Давида, який повстав проти батька (2 Сам. 15:13–14).
7. Автор другого Євангелія.
8. Син Адама та Єви, який убив свого брата (Бут. 4:8).
9. Ізраїльтянин, про якого Ісус казав, що в ньому немає підступу (Ів. 1:47).
10. Брат Ребеки, батько Рахилі (Бут. 29:10).
11. Людина, якій Бог доручив побудувати ковчег (Бут. 6:13–14).